

gode Hensigt, hvori det er stillet; men for ikke at tale om, at det vel ikke er meget vist, at denne Hensigt bliver fyldestgjort derved, saa forekommer det mig at være et bestemt Brud paa det Princip, Lovforslagets Venner søge at sætte igennem, det Princip nemlig, at naar man i dyre Domme har stattet til Staten for een Transaction, maaskee endogsaa ganske nylig, skal man være aldeles fri derfor siden. Jeg troer, som allerede udviklet sidst, at den hele Sag ikke er af nogen særdeles Betydning for Statskassen, og jeg mener, at Ændringsforslaget i denne Retning kun lidet vil forandre Stillingen. Jeg skal derfor stemme imod Ændringsforslaget.

Dahl: Maa jeg spørge, er ikke Lovforslaget tilligemed Ændringsforslaget under Forhandling?

Formanden: Nei, Ændringsforslaget alene.

Drejer: Ja, jeg skal blot i Anledning af, hvad der fra tvende ærede Taleres Side er yttret, tillade mig at bemærke, at jeg forsaavidt er enig med dem, at jeg helst ønskede, at det kunde blive ved Lovforslaget, saaledes som det er kommet hertil; men jeg sætter saa stor Pris paa, at der dog kan skee Noget, at den Byrde, hvorom der er Spørgsmaal, kan lattes noget, at jeg gjerne vil bidrage Alt til om muligt at fremstaafe et Resultat, da jeg ikke troer, at man er bedre tjent med den visse Udfigt til i en rimeligvis lang Tid aldeles Intet at naae, end med at naae en saa stor Lettelse og Forbedring, som jeg troer det vilde være, naar en Lov overensstemmende med Ændringsforslaget kom ud. Det er af denne Grund, at jeg for mit Vedkommende har taget Deel i Ændringsforslaget og aldeles bestemt maa holde paa, at det kommer under Afstemning, idet mit Ønske, som sagt, er, at det maa gaae igennem. Det er uheldigt, at den høitærede Indenrigsminister ikke er tilstede, saa at man kunde høre en bestemt Udtalelse fra Regjeringens Side om, hvorvidt den kunde være findet at gaae ind paa Sagen, naar Ændringsforslaget blev vedtaget, idet Forslags-

stillerne da vilde have en sikkrere Basis at staae paa med Hensyn til, hvorledes de skulde forholde sig i det Hele, navnlig hvis Ændringsforslaget forkastes; men da den høitærede Minister som meldt ikke i dette Øieblik er tilstede, maa man jo see at affinde sig med sig selv og sin Overbeviisning om det Rette.

B. Christensen: Ja, de sidste Øttringer af den ærede Taler gjøre egentlig overflødig, hvad jeg ønskede at udtale. Jeg vilde nemlig have tilladt mig at rette det Spørgsmaal til ham, om da han og de ærede Herrer, der med ham have stillet Ændringsforslaget, vare forviseede om, at Loven i den paatænkte ændrede Form vilde komme til Gyldighed. Nu har Forslagsstilleren erklæret, at denne Visshed havde han ikke, men han indrømmede forøvrigt os, der vare Modstandere af hans Forslag, at Loven i den Stand, hvori den allerede foreligger, var at foretrække. Jeg skal derfor saa meget mere blive ved den bestemte Anskuelse, som jeg har tilladt mig at udtale, at det ikke forekommer mig, at der er Anledning til at stemme for det fremsatte Ændringsforslag.

Dahl: Det Væsentlige ved Loven er efter min Mening det finantstille Hensyn, men det forekommer mig ikke, at det Ændringsforslag, som er foreslaaet af Forslagsstillerne, vil i finantstet Henseende være af væsentlig Betydning. Det maa erindres, at Transporter, forsaavidt Hoveddocumenterne skrives paa første Classes Papir, ogsaa skulle skrives paa den Slags Papir. Naar Summen er 1000 Rd., udfordres et Stykke stemplet Papir, der koster 6 Rd. 4 Mk., hvis det er af første Klasse; hvis det derimod er af tredje Klasse, udfordres et Stykke stemplet Papir, som koster 60 Sk.; det Tab, der bliver for Statskassen, er altsaa Forskjellen mellem 60 Sk. og 6 Rd. 4 Mk.; og jeg synes derfor ikke, at det finantstille Hensyn væsentlig skeer fyldest ved Ændringsforslaget. Det er nu med Hensyn til Obligationer. Vel er Forskjellen ikke saa stor med Hensyn til andre Documenter, der ikke skulle skrives paa første Classes Papir, navnlig med Hensyn til Kjøbecontracter. Kjøbecontracter skulle som bekjendt skrives paa anden Classes